

vil saaledes, hvis Ingen optager det, bortfalde. (Ophold). Det er bortfaldet.

Afstemningen fortsattes derefter med nedensaaende Resultat:

2) Nr. 14. Paragraph 5, som Udvalget havde foreslaaet at skulle udgaae, saalydende:

Foranstaaende Forrifter finde ogsaa Anvendelse paa Ministre, som affediges efter Grundlovens § 19, indtil de erholde andet passende Embede. Dog er den Minister, som efter de almindelige Regler vilde faae mindre i Pension, end Indtagterne af det Embede, han ved sin Udnævnelse til Minister maatte have forladt, berettiget til at faae sin Pension forøget med Forskjellen.

forfattedes med 57 mod 5 Stemmer.
ad § 6.

3) Nr. 15. Paragraphen, saalydende: Forbrydelse af Embede medfører Fortabelse af Retten til Pension.

vedtoges eenstemmigt med 65 Stemmer.

Man gik derpaa over til Behandlingen af § 7, hvortil Afstemningslisten indeholdt Følgende:

16) Frølund's og Jespersens Forslag: „Naar en Embedsmand affediges paa Grund af Misligheder, der, uden at medføre Embedets Forbrydelse, svække den for hans Stilling nødvendige Afgtelse og Tillid, bestemmes altid hans Pension ved Lov.“

17) Udvalgets Forslag:

De Ord fra: „der har været tiltalt“ til: „eller naar han“ udgaae.

18) Paragraphen.

Ordføreren: Det Forslag, som Udvalget har stillet, gaaer ud paa, at den Sætning, som findes først i Paragraphen, og som tilføjer, at den Embedsmand, som har været tiltalt for en Forbrydelse, der gjør ham uærdig til at være Embedsmand, og vel ikke dømmes skyldig, men som dog har paadraget sig en grundet Mistanke, skulde kunne sættes paa Pension med en mindre Pension, end der efter Loven vilde tilkomme ham. Denne Bestemmelse har Udvalget ikke fundet at være hensigtsmæssig, idet man nemlig har antaget, at det var misligt, naar en Embedsmand ved Dom bliver frikendt for en Forbrydelse,

hvorfor han er tiltalt, da at lade ham lide Noget, fordi en ugrundet Mistanke var kommen til at paahvile ham. Udvalget har antaget, at Thinget ikke vilde finde det rigtigt, at en saadan Bestemmelse optoges. Derimod har Udvalget maattet erkjende, at der kunde gives saadanne Tilfælde, hvor en Embedsmand fandtes skyldig i Misligheder, som, uden at medføre Embedets Tab, svækkede den for hans Stilling nødvendige Afgtelse, og Udvalget har været enig i, at i saadanne Tilfælde var det rigtigt, at en saadan Embedsmand fik en mindre Pension, end han ellers vilde kunne faae. Udvalget har troet at burde blive staaende i den Henseende ved det Forslag, som af Regjeringen er gjort om, at Pensionens Bestemmelse i saadanne Tilfælde overlades til det samlede Statsraads Afgjørelse. Der er to ærede Rigsdagsmænd, som have foreslaaet, at Afgjørelsen hellere maatte overdrages Thinget. Dette Forslag kan der vistnok siges meget for, og det er ikke Udvalgets Mening bestemt at opponere derimod. Det henstilles til Thinget at afgjøre, hvorvidt man dog ikke maatte finde, at den Art Domstole, som derved oprettedes, blev noget talrig. Man maa være enig i, at, naar en Embedsmand findes skyldig i saadanne Misligheder, maa hans Skyld i saa Henseende afgjøres af et Slags Domstol, et Navn, eller hvilket Navn, man nu vil give den. Denne Domstol har Regjeringen foreslaaet skulde være Statsraadet, som indeholder en tilstrækkelig Garantie ved dets Medlemmers Antal, Upartiskhed og høje Stilling. Derimod have de ærede Herrer Forslagsstillere meent, at det passende kunde være Rigsdagen. Jeg maa tilstaae, at efter min personlige Mening vilde det være det Bedste, at det hverken blev Statsraadet eller Rigsdagen, men at vi søgte, naar Leilighed dertil gaves at faae indført et i mine Dine temmelig nødvendigt Supplement til hele vort Embedsstandsforhold, navnlig en Disciplinærret, for hvilken man kunde tiltale en Embedsmand, uden at han just har gjort sig skyldig i saadanne svære Forbrydelser, som de ere, for hvilke Domstolene affatte ham, men for hvilken man kunde tiltale Embedsmand ogsaa for mindre Forseelser og faae dem i et saadant Tilfælde affedigede med en mindre